

MAN, VROUW EN KARMA

BERTIEN VAN WOELDEREN

En er zal een dag komen dat de balans verstoord zal zijn. Vrouwen zullen nog slechts hun dochters behouden en hun zonen elders laten grootbrengen, omdat zij geloven dat alleen de Godin de werkelijke waarde vertegenwoordigt; mannen zijn slechts dienaren. Daarna zal er een dag komen dat de man de vrouw Eva zal betichten van het kwaad van de schepping en vrouwen zullen nog slechts hun waarde ontlennen aan het voortbrengen van zonen. De god zal een man zijn. Daarna zullen de tijden aanbreken waarin een ieder vecht voor gelijke rechten, vergetend dat het andere geslacht een deel van henzelf is. Pas daarna, als velen nodeloos geofferd zullen zijn aan de zinloze strijd tussen wat samen slechts één kan zijn, zal de tijd aanbreken dat de balans zich zal herstellen. Pas in die dagen zal men zich de waarheid herinneren, de werkelijkheid die nooit veranderd is.

Karma, de wet van oorzaak en gevolg

Wie wil wandelen over een weg zal eerst zijn ene been naar voren zetten en dan het andere. Wanneer hij op de plaats van bestemming is aangeland, heeft hij vele stappen gezet, het gevolg van zijn keuze een weg te bewandelen.

De keuze van de weg werd bepaald door een voorstelling van het doel dat hij voor ogen had; de teleurstelling of het geluk dat hij voelt bij het bereiken van het doel, hangt af van en in hoeverre de

voorstelling klopt of afwijkt van hetgeen hij aantreft. In zijn meest simpele zin is dit karma.

Het woord karma, de wet van oorzaak en gevolg, is afkomstig uit het Sanskriet. De betekenis van die wet heeft minstens zoveel wegen ingeslagen als dat zij jaren in ouderdom kent, maar altijd komt het erop neer dat elke (niet)handeling haar weerslag heeft op het individu.

Buiten is de lucht bewolkt als ik besluit naar buiten te gaan. Ik kan wel of niet een regenjas meenemen; de keus is vrij. Als ik mijn regenjas meeneem, kan ik mezelf beschermen tegen mogelijke regen, maar ik ben tevens verplicht de hele dag mijn jas mee te dragen. Staande voor die keus kan ik terugkomen op mijn besluit en gewoon thuis-

Illustratie: Frans Erkelen.

De consequentie van elke keuze...

MAN, VROUW, KARMA

blijven, maar dan zal ik de frisse lentegeur van het bos missen. Kortom, ik ben vrij om te kiezen, maar elke keus roept een consequentie op.

Karma heeft echter in veel geloofsrichtingen een veel ingewikkelder structuur gekregen dan bovenstaand voorbeeld aangeeft.

Mensen voelen zich verplicht bij elkaar te blijven, omdat ze hun wederzijdse 'karma' moeten uitwerken. Mensen lijden omdat het hun 'karma' is. Ze hebben een arm leven omdat ze in een vorig leven te veel genomen hebben; nu is dit hun karma!

Deels stelt de opvatting gerust... er is immers een oorzaak aan te wijzen voor de minder prettige omstandigheden!

Vaak schuilt er een adder onder het gras van dezelfde voorstelling der zaken. Dan heeft niet de mens gekozen voor de huidige (verdrietige) gang van zaken, maar iemand die of iets dat buiten hem of haar staat. We ontmoeten dan de Heren van Karma of de Heren van het Lot of, met een beetje geluk, Vrouwe Fortuna.

Het zijn in die geloofsopvattingen krachten buiten de mens geworden die zijn of haar lot bepalen en oordelen over wat goed voor hen is en wat ze moeten ondergaan. Op die manier wordt elke verantwoordelijkheid afgeschoven op een bestiering van hogerhand of een vorig leven dat 'afbetaald' moet worden.

Ook in het christelijke geloof, dat afgerekend heeft met de reïncarnatiegedachte, treft men een dergelijke opstelling aan. De mensheid lijdt omdat God het wil en in Zijn wijsheid weet Hij wat het beste is. De verantwoordelijkheid voor het eigen bestaan wordt qua omstandigheden afgeschoven op een hogere macht, wier wijsheid men niet vermag te doorgronden.

Een voorbeeld van karma

Hoe staat het dan met die verantwoordelijkheid... of ligt het nog anders?

Laat ik iets over mijn ervaring op dit gebied

vertellen. In Bres 111 schreef ik in mijn artikel 'De kunst van het Hallo-zeggen' iets over 'plaatjes' in de aura van een mens; alles wat een mens gelooft, denkt, vindt of voelt, drukt zich uit in beelden, plaatjes in zijn of haar aura. Het ene beeld roept het andere op, in psychologietermen associaties genoemd. Naarmate er meer energie in een bepaald idee wordt gestopt, zal het plaatje sterker worden, en hoe sterker het plaatje, hoe groter de kans dat het meegenomen wordt over de brug tussen dood en geboorte naar het volgende leven. Een voorbeeld uit eigen praktijk kan dit wellicht enigszins verduidelijken.

Een vrouw was in haar vorig leven non geweest. Haar was onderwezen zich volledig open te stellen voor het 'lijden' der mensheid, zoals Christus dit had gedaan. Alleen op die manier zou zij de Heer volledig kunnen dienen en zó een plaatsje in de hemel kunnen verwerven.

Door het lijden van de wereld op zich te nemen zou zij tevens de mensheid helpen verlossen, het ideaal van de christelijke heiligen van weleer. Aangezien de vrouw in dat leven wel degelijk ambities had 'heilig' te worden, opende ze vanuit haar overtuiging haar gevoels- en hartchakra volledig, waardoor elke ervaring op die gebieden 'binnen kon komen'. Dit zal zeker 'lijden' met zich gebracht hebben, maar dat lijden hoorde tevens bij de geloofsovertuiging. In deze status-quo overleed de vrouw. De hemel deed nog even op zich wachten en ze werd opnieuw geboren. Het idee uit het vorige leven was echter zó sterk geweest, dat een geringe stimulans in een zeer gelovig milieu voldoende bleek de oude chakra-standen weer in te nemen. Opnieuw maakten een volledig open 2de en 4de chakra in dit leven dat al het werelds verdriet ongedifferentieerd kon binnenkomen, ditmaal echter buiten de beschermende muren van een klooster. Onbewust van deze oorzaak zakte ze langzaam weg in een staat die door psychiaters manisch-depressief genoemd wordt. In deze

'staat' bezocht ze me.

Er is geen wet die voorschrijft hoe groot of open een chakra mag zijn. Waar het om draait is het 'in eigendom hebben' van een chakra. Een mens is tot een bepaald punt geëvolueerd en kan vanaf dat punt een bepaalde hoeveelheid gevoelservaring aan (h.l. de grootte van het 2de chakra). Wanneer hij nu het desbetreffende chakra groter maakt dan het natuurlijke evolutiepunt waarop hij is aangeland, kunnen gevoelens binnenkomen, die hij/zij niet de baas kan. Hij verliest dan het zelfstandige beheer over het chakra, is er a.h.w. niet langer de baas over.

De karma-vraag rijst of de vrouw nu verantwoordelijk is voor haar depressieve staat van zijn of dat de oorzaak daarvan in het vorige leven ligt. Persoonlijk ben ik van mening dat de vraagstelling foutief is. In het vorige leven wilde de vrouw openstaan voor het leed der wereld en daardoor bereikte ze die staat. Echter, de les die ze uit die ervaring kon putten was nog niet geheel geleerd. Ze ging dus in dit leven door op de ingeslagen weg vanuit een innerlijke overtuiging dat het zo het beste was. Diezelfde innerlijke overtuiging (plaatje) maakte haar totaal open voor alle verdrietigheden die in deze wereld gebeuren. Via kranten, televisie en andere media vond het voortdurend bombardement van verdrietig nieuws plaats. Dat laatste had haar ten slotte doen besluiten stil te staan op de ingeslagen weg; door geen kranten meer te lezen en de televisie niet te volgen mijd je ook pijn. Op die manier had ze eigenlijk haar eerste schreden terug op de ingeslagen weg gezet.

Door haar 2de chakra wat kleiner te maken (d.m.v. healing) kon ik haar helpen gevoelsinformatie wat selectiever binnen te laten komen. Door haar te informeren over haar 'plaatje', kon ze er bewust over gaan nadenken wat ze wilde; houden... of loslaten?

In zijn boek *Illusies* schrijft Richard Bach:

*U bent altijd vrij van
gedachten te veranderen
en een andere toekomst te
kiezen, of een ander
verleden.*

Had de vrouw uit het voorbeeld nu zelf voor deze nieuwe levensomstandigheden gekozen, of waren die haar opgelegd?

De volgende vergelijking vergemakkelijkt het geven van een antwoord: 's Avonds voor het slapen gaan, kan men de gebeurtenissen van de afgelopen dag nog eens nalopen en besluiten de volgende dag op de ingeslagen weg door te gaan of op enkele punten wijzigingen aan te brengen. Dan komt de slaap en het verkwikend wakker worden. Opnieuw staan we voor de keus of we onze plannen van de vorige dag ten uitvoer willen brengen of niet. Het weer kan inmiddels omgeslagen zijn, maar daar kunnen we ons op kleden. Alleen de kleine kinderen helpen we nog met de keuze van kleding voor die dag; zij kunnen immers nog niet helemaal de consequenties van koude en warmte, regen en wind op het lichaam overzien! Zo maken we ook plannen voor onze kinderen, als ze zelf nog te klein zijn, maar onze richting is altijd hun zelfstandigheid.

Van de ca. 200 readings die ik achter de rug heb, ben ik slechts één keer zo'n kind tegengekomen. In zijn geval waren de nieuwe omstandigheden opgelegd om te leren, zoals een moeder haar kind, om te leren, pijn laat voelen wanneer het de poes aan haar staart trekt.

Manlijke en vrouwelijke energie

Ieder mens bezit een hoeveelheid manlijke energie en vrouwelijke energie en bij ieder mens is de verhouding van die twee energieën uniek. In de regel zal de hoeveelheid vrouwelijke energie bij een vrouw wat groter zijn dan haar man-

MAN, VROUW, KARMA

lijke energie en vice versa, maar uitzonderingen zijn er op alle regels.

We leven leven ná leven, dan weer eens als vrouw, dan weer als man. Blijkens vele onderzoeken op dit terrein (die overigens stroken met mijn bevindingen) maakt het voor de meesten niet zoveel uit of ze nu in een manlijk of vrouwelijk lichaam terecht komen, hoewel hierop duidelijk uitzonderingen bestaan.

Opvallend is overigens wel dat bij het teruglezen van vorige levens van bijv. een man je meestal manlijke levens tegenkomt, bij een vrouw juist vrouwelijke.

Zoals ik het zie komt dat doordat degene die in dit leven geboren wordt als man het meest op de lijn van zijn manlijke energie zit en als zodanig doorborduurt op eerder beleefde manlijke levens. Je zou zodoende kunnen stellen dat ieder mens twee hoofdlijnen heeft die hij/zij beurtelings bewandelt, de vrouwelijke en de manlijke lijn.

Er valt wellicht nog jaren te harrewarren over de gelijkheid en ongelijkheid tussen mannen en vrouwen, op energiegebied is er een duidelijk verschil tussen deze twee energievormen, verschillend in de zin van anders... niet meer of minder.

Manlijke energie laat zich zien als stabiele energie met wat trage beweging. Het is niet gemakkelijk haar op een hoger niveau te tillen, doch bereikte hoogten kenmerken zich weer door hun stabiliteit. Vrouwelijke energie is sneller en bewegelijker. Door haar beweeglijkheid bereikt ze gemakkelijk hoge pieken, maar houdt die moeilijk vast. Na de piek volgt even makkelijk het dal.

Ieder mens heeft beide energiestromen in zijn systeem. In hoeverre hij ze waardering en vrijheid toekent, hangt van zijn eigen persoonlijke levensgeschiedenis af.

Mannen en vrouwen op zoek naar elkaar op zoek naar zichzelf

In het oerwoud van esoterische overleveringen valt heel wat te grasduinen over de betekenis van het man-vrouw zijn. In de tijden van Lemurië zou de geslachtsdeling zijn begonnen. Daarvoor zou de mens een zelfbevruchter zijn geweest. Sinds die geslachtsdeling is ieder mens op zoek naar zijn verloren wederhelft, aldus de overlevering, en wanneer hij/zij vergevorderd genoeg is, ontmoet hij die in de vorm van zijn of haar tweelingziel. Wanneer zo'n relatie tot stand komt, gaat het altijd over een huwelijk waarin twee mensen elkaar volledig bevruchten en elkaar respecteren in een staat van onvoorwaardelijke liefde. Er is sprake van geluk en harmonie!

Deze overtuiging verhaalt in ieder geval dat de mens op zoek is naar een complement, een aanvulling van zich zelf; alleen rijst voor velen de vraag: welke aanvulling en hoe?

Terug naar het individu: In de vele levens die een mens leefde vond hij zich dan weer eens als man, dan weer eens als vrouw terug. De mens leerde kennismaken met macht en spierkracht, met moederschap en zienschap en al wat de wereld te bieden heeft op het terrein van man-vrouw-zijn. Als man en vrouw heeft hij vele culturen gezien waarin zowel mannen als vrouwen heel diverse rollen werden toebedeeld. In al die levens heeft hij ideeën opgedaan over man en vrouw zijn, maar ook kwetsuren opgelopen op dat punt.

Opnieuw stapt de mens het leven binnen, ditmaal in de 20ste eeuw. Beide energiesystemen dragen ervaringen en ideeën uit vorige levens over het man of vrouw zijn met zich mee. De door de ouders en maatschappij aangedragen ideeën over hetzelfde thema zijn als zaad

BERTIEN VAN WOELDEREN

dat al of niet in vruchtbare bodem valt. Wanneer een meisje onbewuste herinneringen met zich meedraagt over hoe kwetsbaar het is vrouw te zijn, zal een soortgelijk idee, door de moeder aangedragen, zeker vruchtbare bodem vinden bij de dochter. Maar met het zich opnieuw bewust worden van dit gevoel begint tevens de mogelijkheid dat idee te veranderen. Om ons onze ideeën, plaatjes, bewust te worden, hebben we onze medemensen nodig; zij fungeren als spiegel. Onbewust zoeken we diegene op met wie we iets gemeen hebben. Of dat in ons eigen beoordelingssysteem positief of negatief is doet in feite niet ter zake.

Vaak zijn die mensen met wie we ons verwant voelen of die we ondanks onszelf toch steeds weer tegenkomen, mensen die we in vorige levens ook al kenden.

Het is alsof kleine groepjes mensen door levens heen hun eigen geschiedenis maken en elkaar telkens weer ontmoeten om elkaar verder op weg te helpen. Zo ontstaat de familieband die niet volgens de bloedlijn loopt.

Ik ben een vrouw. Dank zij de mannen die ik leerde kennen in dit leven, ontdekte ik mijn eigen ingeroeste ideeën over vrouw zijn. Terugkijkend waren er mannen bij die me aardig behandelden en mannen die dat niet deden, maar altijd ging er iets mis. Op een goede dag ben ik ervoor gaan zitten, vastbesloten het patroon van hun goedverpakte boodschap te ontdekken en zo een eind te maken aan een serie herhalingen. Ik ontdekte dat ze voor mij geestelijk nooit sterker hadden mogen zijn... dat waren ze immers lichamelijk al! Aan deze overtuiging lagen veel levens ten grondslag, maar de ontdekking, dank zij een steeds terugkerend patroon, maakte dat ik vrij werd mijn koers te wijzigen.

Soms lijken er nog veel ingewikkelder patronen aan deze verhoudingen ten grondslag te liggen. Man en vrouw maken elkaar het leven zuur en

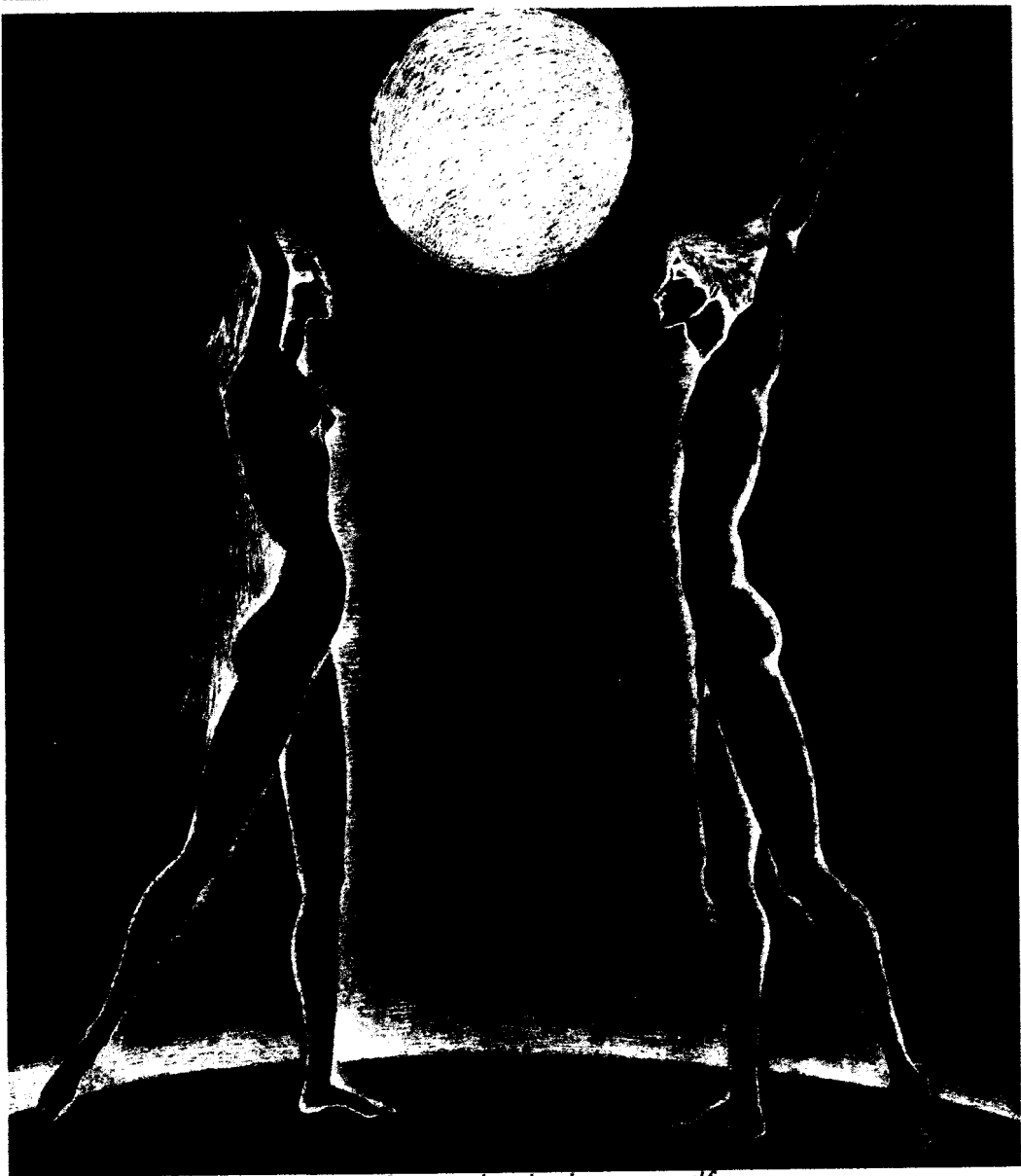
toch kunnen ze niet zonder elkaar.

Beloften om elkaar *altijd* te zullen helpen kunnen hieraan ten grondslag liggen. Wanneer bijv. twee mensen in uiterst slechte omstandigheden elkaar beloven elkaar altijd te zullen bijstaan, vormt zo'n belofte een band die zich niet door de dood laat verbreken. Het gewenste wordt geschapen en leven na leven vinden deze mensen elkaar terug, terwijl de omstandigheden telkens wijzigen. De belofte 'altijd' is de band die hen bij elkaar houdt, zelfs als die band laag is of een 'sta-in-de-weg' vormt. Eigenlijk leert het ons de toekomst vrij te laten en ons niet door woorden te binden aan het ongeziene. Het 'nu' is groot genoeg. De schepping biedt gelukkig zoveel ruimte en vrijheid, dat zo'n band ook weer te verbreken is. De ervaring leert dat mensen zich daarna heel bevrijd kunnen voelen.

Als we er eenmaal bij gaan stilstaan, ontdekken we pas hoeveel beloften in woord en gedachte we doen, zonder ons af te vragen of we die wel gestand willen doen of werkelijk zo leuk vinden. Veel van de complexiteit van het dagelijks leven om ons heen lijkt met al die (niet nagekomen) beloften te maken te hebben.

Ik zal je nog wel krijgen... dát zal ik je betaald zetten..., maar ook: - je kunt altijd op me rekenen... ik blijf je trouw tot in de dood... zijn maar voorbeelden van de vele beloften die we dagelijks maken.

In onze wereldgeschiedenis, die verder reikt dan het geschreven woord, zijn er culturen geweest waarin vrouwen in zeer hoog aanzien stonden en waarin mannen een ondergeschikte rol speelden en culturen waarbij dat precies omgekeerd was. Wanneer een vrouw in een dergelijke cultuur ook nog persoonlijk aanzien genoot doordat zij daarin een leidende rol vervulde, kon het gebeuren dat zij incarnaties in een manlijk lichaam afwees. Voor haar voelde het manlijk lichaam als inferieur. Dit kan ook

De medemens als spiegel van ons zelf.

BERTIEN VAN WOELDEREN

voor de man gelden t.a.v. een vrouwenlichaam. In zulke uitzonderingsgevallen kan er bijv. sprake zijn van wiegedood of van spontane abortus.

Hoewel het hier over uitzonderingen gaat, is er sprake van een sterke afkeuring van het andere geslacht, en daarmee tevens van de energie die daarmee samenhangt in het eigen systeem. Wonderlijk genoeg is het bij het voorbeeld van de vrouw niet slechts de manlijke energie die gekleurd wordt door vooringenomenheden (plaatjes) maar veelal nog in sterkere mate de eigen vrouwelijke energie die daaronder te lijden heeft.

Wanneer zoiets in extreme mate aanwezig is kan het de evolutie van het individu remmen. Hij/zij voelt a.h.w. een muur waar tegenaan gelopen wordt, een muur waardoor je niet verder kunt gaan. Net zolang tot het individu ontdekt dat het zelf die muur daar neergezet heeft en dat die hele muur op niets anders dan een idee berust. In dezelfde mate waarin het Is de wereld met al haar mogelijkheden geschapen heeft, is de mens in staat ideeën te creëren. De verscheidenheid van godsdiensten en geloven getuigt hiervan.

Waar het in feite om lijkt te gaan

Waar het in feite om lijkt te gaan is om beide energiesystemen, het manlijke en vrouwelijke systeem, schoon te maken, het te ontdoen van beperkingen die de vrijheid van 'zijn' in de weg staan. Hoe bevrijder de mens, hoe dichter hij het Is nadert, vrij om zonder voorwaarden zichzelf te kunnen liefhebben, vrij om anderen te accepteren zoals ze zijn.

Wanneer twee mensen elkaar ontmoeten die beiden daartoe in staat zijn, kan men wellicht terecht spreken van tweelingzielen, want er is heel wat kunst van leven voor nodig om vrij te zijn. Persoonlijk ben ik van mening dat juist

binnen de polariteit van man en vrouw zijn, de grootste prikkel tot evolutie te vinden is.

Karma is eigenlijk de grote vraag van het waarom van het nu. Het grootste meningsverschil binnen die waarom-vraag is of we zelf verantwoordelijk zijn voor onze omstandigheden of dat verder geëvalueerden dan wij zelf het beste weten wat goed voor ons is. De consequentie van dit laatste standpunt maakt dat ons leven (lijden) een onafwendbaar karakter krijgt. Mensen die de wezenlijke verantwoording van hun leven buiten zichzelf zoeken, lopen daarmee het risico te vergeten hoeveel zij zelf aan hun leven en aan zichzelf kunnen veranderen. Voor mij ziet het leven eruit als een vergaarbak van theaterstukken. Als ik genoeg heb van mijn rol in het ene stuk, zoek ik een nieuwe rol in een voor mij nog onbekend stuk.

Er is niemand, behalve mijn eigen wezenheid, die me zegt welke rol ik moet gaan spelen en er is niemand die me dwingt op het podium te gaan staan.

Ik denk dat ik mijn rol gewoon speel omdat ik hem nodig heb, omdat die theaterrol me aantrekkelijk lijkt. Eenmaal op het toneel ervaar ik vanzelf wat de gekozen komedie of het drama me te vertellen heeft. Er zijn tenslotte toch ook mensen die voor hun plezier naar een oorlogsfilm gaan kijken!

Wie weet wat het wereldtheater, het Aquarius-stuk waarin de ander en de ware vrienden een grote rol zullen spelen, ons op het gebied van man en vrouw zijn nog allemaal te bieden heeft.

Literatuur

De volgende literatuur handelt o.a. over karma en snijdt tevens aspecten van het man of vrouw zijn in diverse levens aan.

HANS TEN DAM: *Een ring van licht* I en II; Bres B.V. GLENN WILLISTON & JUDITH JOHNSTONE: *Soul Search*.

DR. H. WAMBACH: *De mens heeft vele levens*.

Boeken van MARCIA MOORE.